

הנחיה לחברותא: "משנה שניה בפרק" (דף נד ע"ב-נה ע"א)

שאלות:

- 1 המשנה פותחת עם מקרים שבהם יש חובת הכרזה. מהו העיקרון המשותף לכל המקרים? (רמז: שימו לב לניסוח "בכלי" ו"בכיס").
- 2 המשנה מציגה מקרים של מציאת "צבאי פירות" ו"צבאי מעות". מהו ההבדל בין מקרים אלו לבין מציאת מטבעות בודדות או פירות בודדים? מדוע דווקא ב"ציבורים" יש חובת הכרזה?
- 3 המשנה מזכירה גם "שְׁלֹשָׁה מִטְבְּעוֹת זָה עַל גַּב זֶה". מה מיוחד במקרה זה, ואיזה "סימן" ניתן ללמוד מכך? מדוע מדובר דווקא בשלושה מטבעות?
- 4 המשנה מסיימת עם רשימה של חפצים ספציפיים (כרכים, כיכרות, כדי יין/שמן). מה מאפיין את כל החפצים הללו, ולמה נראה שהם נחשבים כבעלי סימן?

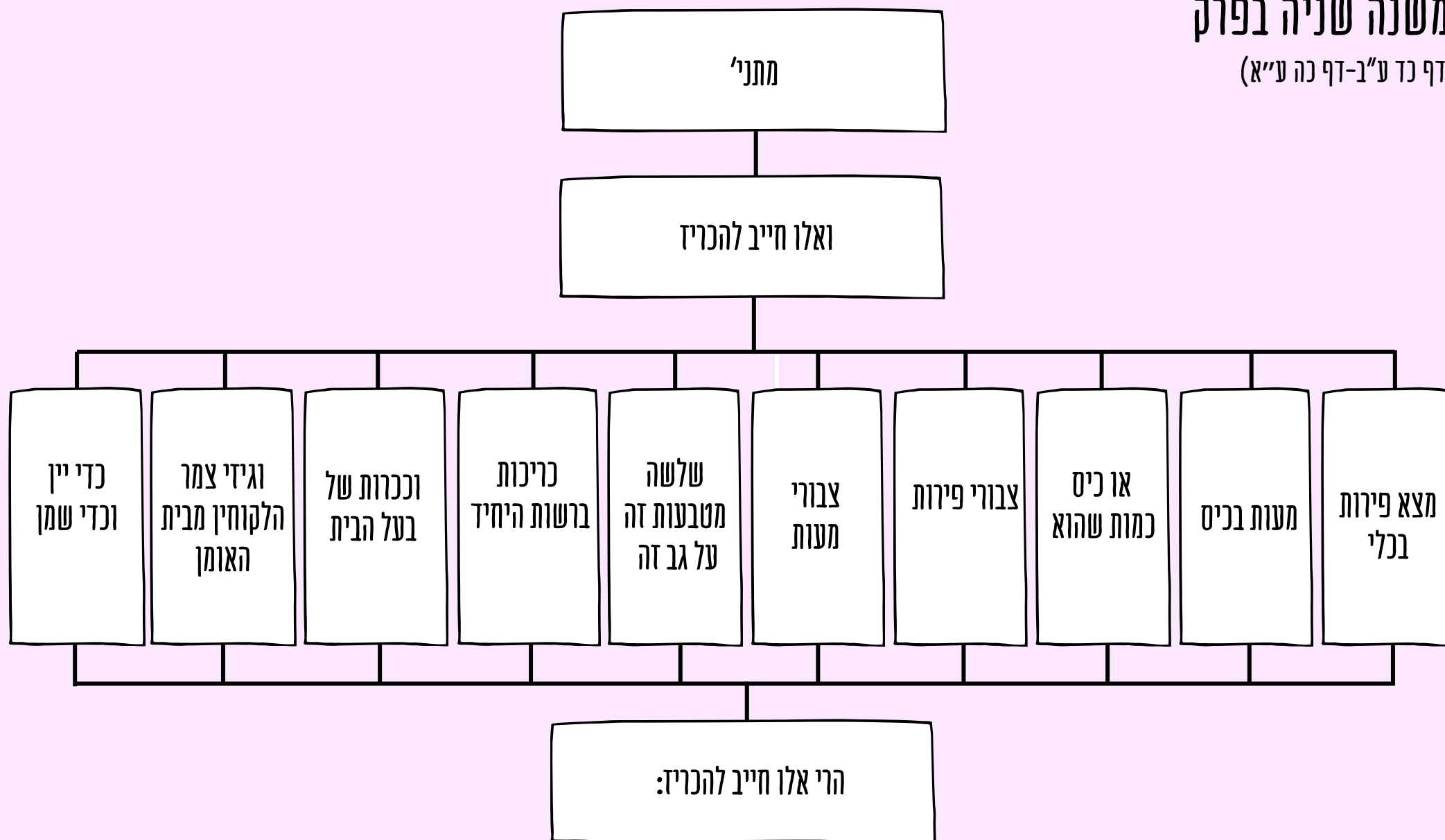
עזרים ללימוד הסוגיה משנה שניה בפרק (דף כד ע"ב - כה ע"א)

א פירושי איתוס:

- **כְּרִיכוֹת בְּרִשּׁוֹת הַיָּחִיד:** חפצים או חבילות קשורות שנמצאו ברשות היחיד (בית או חצר).
- **כְּפָרוֹת שֶׁל בַּעַל הַבֵּית:** כיכרות לחם מיוחדות או שונות מהרגיל

משנה שניה בפרק

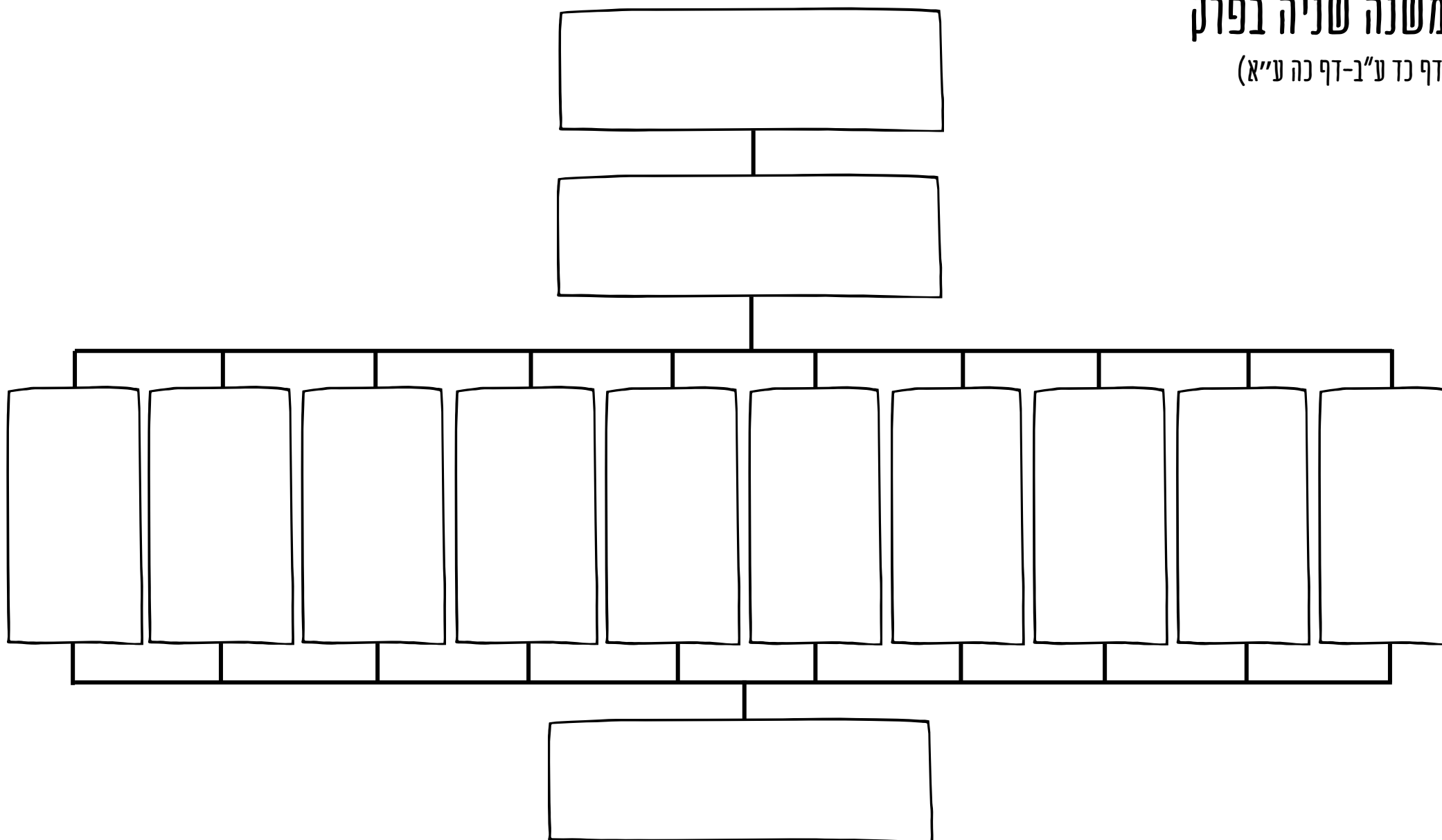
(דף כד ע"ב-דף כה ע"א)

סוגיה מס' 28-
משנה שניה בפרק
(דף כד ע"ב-דף כה ע"א)

משנה שנייה בפרק

(דף כד ע"ב-דף כה ע"א)

תגיות: שיעור לתחילת השנה | תלמידות מתחילות

משאבי הוראה למורות גמרא. עוצבו ע"י הדרן לעידוד מחשבה וחקר HADRAN.ORG.IL/MOROT